25. MTNE: FIATAL KUTATÓK A TUDOMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

BOROS CSABA (1989) zeneszerző, kutató, a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem habilitált adjunktusa, doktori témavezető és a doktori iskola igazgatója. Zeneszerzést Csíky Boldizsárnál és Adrian Popnál tanult.

Doktori értekezésében (2021), Harag György rendezéseinek elemzésére építve, az alkalmazott zene hermeneutikai értelmezését dolgozta ki. Kutatása a zene esztétikai státuszát, színpadi jelentésképző szerepét és a kulturális emlékezettel való kapcsolatát világította meg. Kötetei Az alkalmazott zene hermeneutikája (2022; második kiadás: 2025) és az Átjátszások. Tanulmányok az alkalmazott zene és az előadóművészet határterületeiről (2025). Tanulmányait a Theatron és a Korunk, interjúit a Játéktér és a Symbolon közölte.

Színházi, táncszínházi és filmzenéket komponál; számos díjazott és nemzetközi fesztiválokon bemutatott előadás alkotótársa. 2019-ben Złota Maska-díjat kapott, 2023-ban a Részegek zenei világáért és színpadi közreműködéséért a Magyar Színházak Kisvárdai Fesztiválján díjazták. 2025-ben a Regina nopții, 2026-ban az I Am the Wind című előadás zenéjéért jelölték UNITER-díjra.

A Magyar Tudomány Napja Erdélyben 25. fórumán elhangzó előadás:

Emlékezetszilánkok sercegése közben szól rólunk a zene

Zenei dramaturgia és kulturális emlékezet az erdélyi és vajdasági magyar színjátszásban

Előadásomban az 1949–2015 közötti erdélyi és vajdasági magyar színház néhány emblematikus előadásán keresztül vizsgálom, hogyan változott a színpadi hangzás közösségi tapasztalata. Korábbi kutatásaimra építve, az alkalmazott zene dramaturgiai és emlékezetközvetítő szerepét elemzem, összekapcsolva a kultúratudomány, a színháztörténet és a zeneesztétika szempontjait. A nosztalgia, a tragikum és a groteszk színpadi megjelenését a zenei formák történeti meghatározottsága és a befogadás változó kulturális feltételei felől értelmezem. Az elemzések azt világítják meg, hogyan tükröződnek a színpadi zenében a társadalmi ízlés és az esztétikai értékítélet változásai, és miként válik a hangzás a személyes és közösségi emlékezet közvetítőjévé.